

Karl-
1879,
erades
venti-
Väster-
-1876
skolor
ar han
skola.
Umeå
e åren
därva-

gintres-
blicit,
undade
ör han
trycket
nestal
roböc-
fnings-

Söder-

minari-
bidraga
ninarie-
rs graf,
till fru
c. mån.

lever.

lill Sve-
Vallan
ragssta-

ällkolo-
ånga af
lkning.
» Jesu,
r Axel
väl ord-
örening-
närvara
modats
pkomst
else må

relsens
istelse i
sa, kom
etydelse
ndernas
ir sjuk-
ta, lung-
das till-
ften, in-
ande tu-
ga, den

kunde vara. Den första kolonien utgjordes, kan man säga, af en gosse, hvilken bjöds att sommaren 1895 vistas i nämnda styrelsemedlems familj vid Ånn. Resultatet af hans vistelse här var det bästa och eggade till ansträngningar att få ut flera stycken.

På våren 1896 hölls en basar, då under vintern förfärdigade och för ändamålet skänkta saker försåldes. Inkomsten däraf, som uppgick till öfver 800 kronor, och en gåfva af Öfverstyrelsen på 1,000 kronor beredde tillfälle till inrättande af en egen koloni på 12 barn. För öfverblifna och på nytt anskaffade medel kunde följande året utsändas 16 barn, året därpå eller i följd inbringade en konsert i Jakobs kyrka öfver 1,000 kronor, och var antalet barn då 26. I år uppgår det till 30. Kolonien utgöres icke af barn, som äro behäftade med tuberkulos eller någon annan smittosam sjukdom. Företagets ändamål är näml. att rädda de klena barnen, innan de fallit offer för den farliga bröstsjukdomen.

På ansökan af öfverståthållaren friherre Tamm och folkskoleinspektören Bergman, hvilka från början intresserat sig för kolonien, har k. m:t beviljat nedsättning för koloniens resa till ett pris som för s. k. truppbiljetter å statens järnvägar. Då emellertid de dryga resekostnaderna, trots denna nedsättning, i väsentlig grad begränsa antalet barn, och då denna enskilda välgörenhet helt säkert besparar staden framtida utgifter för dessa medellösa samhällsmedlemmar, vågar man hoppas, att k. m:t i likhet med hvad som sker i åtskilliga andra land i fall, som med detta kunna jämföras, skall bevilja kolonien fri resa.

Under förliden vår utfärdade för saken intresserade personer, af hvilka må nämnas prinsessan Ingeborg, nuv. styrelsens medlemmar m. fl. en inbjudning till bildande af en fjällkoloniförening och tecknande af bidrag för åstadkommande af egna lokaler åt kolonien.

Resultatet häraf blef äfven det öfver förväntan, i det att de tecknade medlen uppgingo till 12,202 kr., och flere hundra personer ingingo i föreningen. Vid konstituerande sammanträde utsågos till föreningens styrelse: folkskoleinspektören C. G. Bergman, fru Julie Blomqvist, kaptenen J. Lagercrantz, v. häradshöfdingen greve B. Oxenstierna och med. d:rn A. Werner med friherrinnan Ulla Celsing och med. d:rn Alma Sundqvist som suppleanter.

För de inkomna medlen har nu fjällkoloniföreningens styrelse inköpt ett fjärdedels hemman i Vallan af Åre socken med skog och tillhörande åbyggnader för ett pris af 3,500 kronor. Öfverenskommelse äa träffad med byggmästaren C. Carlsson från Östersund om uppförande af en kolonibyggnad för 40 barn jämte vårdarinnor. Ritningar till denna äro efter af styrelsen framlagd plan uppgjorda af arkitekten E. O. Ulrich. Då denna byggnad jämte nödiga uthus kommer att kosta

öfver 10,000 kr., äger väl styrelsen för närvarande ej fullt tillräckliga medel, men med hopp om Guds välsignelse och välvilliga medmänniskors bistånd har man kommit så långt, att grundstenen till koloniens byggnad nu kan läggas.

Fru *Blomqvist* lade därpå grundstenen och yttrade därvid:

Detta företag har börjat i den treenige Guds namn och fortsatts under anropande af Guds beskydd. Jag nedlägger nu grundstenen till Sveriges första fjällkolonibyggnad i Guds, Faderns, Sonens och den Helige Andes namn.

Kolonien vårdarinnor för i år, frökarna *Rinander*, *Rudebeck*, och *Ruus*, uttalade därpå minnesord, hänsyftande på företagets betydelse.

Efter afsjungandet af de två första verserna af ps. 124, höll pastor *Vidman* från Gäfle, utgående från orden: »Om Herren icke bygger huset, så arbeta de fåfängt, som bygga därpå», ett varmt och anslående tal, påvisande, att kraften till allt godt verk kommer från Gud. Den högtidliga akten afslöts med bön och afsjunga af »Herre, signe du och råde».

Byggnaden kommer att uppföras på en plan kulle, som genom en ås och en dalgång är skild från stationssamhället. Från platsen har man en klar dag den härligaste utsikt öfver Ånnsjön och många snötäckta fjäll.

Halfårs- och kvartalsprenumeranter torde snarast förnya prenumerationen.

Prenumeration

från årets början kan ännu äga rum.

Hälsning till Skara stifts skolmöte.

(Föredragen vid mötets avslutande den 10 augusti 1899.)

När kylig vind du sjunga hör i vinterns kulna dar,
och höga drivvor samla sig, där blomsterprydt det var,
en tanke skön du tänker då och tänker om igen:
»En blomstergård skall dofta där, när drivfan flyr från den».

En bättre stund i mänskors lif den stunden också är,
när högre mål och syfte gör, att början glad man bär,
när lifvets köld och oro glöms, och hoppets ängel står
vid vägens slut med segrens krans att torka vandrarns tår.

Ack lärar'ns kall är ofta tungt, men skönt det är också,
och glädjen bor, om han det får, så gärna bland de små.
Du minns det än, när barn du var, hur sorgen blåste bort,
hur allt var lek, hur solen sken, och dagen var så kort.

Var glad du med, blif barn på nytt och älska varmt de små
och visa dem med vänlig hand den väg, de skola gå.
De stå för Gud, de kära än som liljor uti dal,
de älska ljus och vissna bort af köldens ande sval.

Du har kring dig en ständig vår, men våren, ack, den är
en säningstid. På den beror, om hösten frukter bär.
Så planta då med tro och hopp de unga trån, du fått,
och låt dem önska att få gå, dit du en gång har gått.

Du ser i dem ett minne skönt af svunna, bättre dar,
då synd ej fanns, ej sorg och tår, då jord ett Eden var.
I barnets blick du skådar än en bleknad aftonglans
af denna frid, som aldrig här af någon dödlig vanns.

Men blomman lik på vredgad väg de skola stå en gång
i världens larm, i striden hård och höra stormens sång.
Då är det skönt i sorgens stund, om någon stjärna klar,
om något ord, från skolan gömdt, i hjärtat finnes kvar.

En gång de gro de frön, du lagt i barnahjärtat ned,
men om du glöms, hvad gör det väl, det är så världens sed.
Den Gud, som har små barnen kär, han skall ej glömma dig.
Så planta då, du sättningsman, och vandra glad din stig.

När kylig vind du sjunga hör i vinterns kulna dar,
och höga drivvor samla sig, där blomsterprydt det var,
en tanke skön bör tänkas då, ja, tänkas om igen:
»En blomstergård skall dofta där, när drivfan flyr från den».
Lars Lunell.

Litteratur.

C. A. Kindvalls räknelära för folkskolor och begynnare. Omarbetad enligt metriska systemet af *J. Bäckman*, seminarieadjunkt. Stockholm, Fr. Skoglund's förlag 1899. Pris, bunden, 50 öre.

Denna räknebok, hvars fjortonde upplaga nu utkommit, har icke ännu undergått någon genomgripande förändring på grundvalen af nyare åsikter om en räkneboks plan och uppställning utan bibehåller fortfarande den gamla ordningen: teorien och reglerna först, öfningsexemplen sedan. Emellertid kan naturligtvis äfven en sådan lärobok mycket väl användas under en förständig lärares ledning, så vida exemplen hafva fått en i metodiskt och praktiskt hänseende riktig anordning, och i fråga

